

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ СХОДОЗНАВСТВА ім. А. Ю. КРИМСЬКОГО

**ЗАГРОЖЕНИ МОВИ.
КРИМСЬКОТАТАРСЬКА
ТА ІНШІ ТЮРКСЬКІ МОВИ
В УКРАЇНІ**

Київ 2016

КАРАЇМСЬКА МЕДЖУМА З БАХЧИСАРАЙСЬКОГО ПАЛАЦУ

Оксана Тищенко-Монастирська

Проект транслітерації, перекладу та лінгвістичного аналізу караїмської меджуми з фондів Бахчисарайського історико-культурного заповідника ми розпочали у 2013 році. Він був частиною проекту з упорядкування та підготовки до публікації караїмської колекції, що здійснювався під керівництвом караїмознавця Дмитра Анатолійовича Прохорова та директора музею Валерія Євгеновича Науменка. Проект припинив своє існування в березні 2014 року разом із повноваженнями керівництва внаслідок російської окупації Криму. Однак це не повинно завадити публікації такого цікавого з лінгвістичної точки зору джерела, як караїмська меджума, яких, слід зазначити, на теренах Криму залишилося дуже мало. Тут подано опис опрацьованого нами фрагмента меджуми з Бахчисарайського палацу.

Караїмська меджума з фондів Бахчисарайського історико-культурного заповідника КРУ БІКЗ КП-4958 / К-8 є антологією турецької, кримськотатарської та російської літератур XVIII–XIX ст. Місце, час написання, а також ім'я власника (або власників) невідомі. Порівняння з уже дослідженими текстами караїмських збірників Ерака¹, Катика², Килджі³ дозволяє датувати це

¹ Radlov W. W. Proben Der Volkslitteratur Der Nordlichen Turkischen Stamme: Kuzey Turk Boyalarinin Halk Edebiyatindan Ornekler / Tülay Çulha Çeviren. Mehmet Olmez Publications, Istanbul, 2010.

² Henryk Jankowski. The contents of Katyk's mejuma / Тюркская и смежная лексикология и лексикография. Сборник к 70-летию К. Мусаева. – М., 2004. – С. 103–119; Tülay Çulha. Kırım Karaycasının Katık Mecuması Mezin – Sözlük – Dizin. – İstanbul, 2010: Türk Dilleri Araştırmaları Dizisi: 46.

³ Gulayhan Aqtay. Eliyahu Ben Yosef Qilci's Anthology of Crimean Karaim and Turkish Literature. – Vol. 1 & 2: Critical Edition with Introduction, Indexes and Facsimile. – İstanbul, 2009.

джерело другою половиною XIX ст. Меджума з фондів БІКЗ має повних 88 непронумерованих сторінок, є пошкоджені, вирвані і неправильно склеєні сторінки. Рукопис написаний типовим кримським єврейським півкурсивом, діакритичні знаки проставлені подекуди в окремих випадках. Мова рукопису неоднорідна: більшість текстів написано турецькою мовою, кримськотурецьким варіантом⁴, тобто південнобережним діалектом кримськотатарської мови, є тексти на північному діалекті кримськотатарської мови, а також є текст російською мовою. Почерки огузького і кипчацького розділів збірника відрізняються. На сторінках кипчацького розділу олівцем по-російськи написані імена “Караимъ Самоиль”, “Караимъ Абрам”, “Караимъ Исаакъ”. На сторінці 19 міститься екслібрис із першими шістьма літерами єврейської абетки (алеф \aleph , бет \beth , гімель \gimel , далет \daleth , хе \he , вав \waw). Декотрі пісні мають назви й авторів, зазначені у верхній частині сторінки або на початку нового тексту чорнилом або олівцем. Авторство інших – без заголовків – можна визначити в останньому куплеті за законами тюркського віршування. Літературні і народні твори, що містить досліджувана нами меджума, представлені жанрами кошма, семаї, керем, диване, календері, тюркю, мані, дестан. Більшість належать або приписана перу Ашика Умера, іноді помилково (16 пісень, з них пісня “Ay zahide aç gözünü saraya baqta ibret al” є переспівом твору Юнуса Емре “Zahirde aç gözünü sahraya bakta ibret al”)⁵, Караджаоглана (під одним з його імен Сайль-оглу – 1 пісня), Ашика Гевхері (5 пісень). Чимало пісень із дестанів про Ашика Гаріба і

Караджаоглана, що становлять типовий контент кримських тюркських народних збірників. На сторінці 75 розміщено російський романс “Я в пустыню удаляюсь”⁶, записаний ламаною російською мовою єврейською графікою. Більшість сторінок мають накреслені поля, подекуди на полях містяться куплети й афористичні вирази. Кінець рядка зазвичай позначено двома літерами “йод” й , іноді без позначень. Кінець тексту, як правило, супроводжується єврейським словом там “кінець”, яке іноді повторюється двічі, тричі і більше. Почерк розбірливий, пам'ятка в хорошому стані, однак подекуди клякси, виправлення, розмиті, затерті місця ускладнюють прочитання деяких фрагментів.

Мова рукопису неоднорідна. Тексти становлять собою суміш османсько-турецьких, кримськотурецьких і кримськотатарських мовних особливостей. Значний вплив османсько-турецького субстрату помітний на всіх творах меджуми, окрім фрагмента епосу про Едіге, мовні особливості якого дозволяють говорити про належність до північного діалекту кримськотатарської мови.

Оскільки єврейська графіка, якою послуговувалися караїми, становить собою консонантне письмо, а на позначення різних голосних і деяких приголосних могли вживатися одні й ті ж знаки, то, говорячи про фонетичну систему мови зазначеного писемного джерела, особливо в системі вокалізму, можна відзначити лише деякі характерні риси.

Про наявність передніх голосних [ö], [ü], а також заднього [i] в мові досліджуваного тексту свідчить різниця у використанні приголосних коф і кеф (q і k в транскрипції). Перед [a], [o], [u], [i] завжди уживається коф, приміром: *qalsin* “хай залишиться”, *izaqlardan* “здалека”, *qurban* “жертва”, *quotpna* “перед собою; незабаром”. У словах, де мають бути передні [ö], [ü], [e], [i], не змінно стоять кеф, наприклад: *melek* “янгол”, *gelecektir* “прийде”, *müsküł* “важкий”, *külhan* “піч”, *derki* “він каже, що”, *eki* “два”, *dökerim* “ллю”.

⁴ Henryk Jankowski. Karaim mejumas in Eupatoria / Unknown Treasures of the Altaic World in Libraries, Archives and Museums. 53rd Annual Meeting of the Permanent International Altaistic Conference, Institute of Oriental Manuscripts, RAS, St. Petersburg, July 25–30, 2010. Berlin: Klaus Schwarz Verlag, 2013. – P. 246. (Studien zur Sprache, Geschichte und Kultur der Türkvolker, 13).

⁵ Ашик Умер поряд з Ашиком Гевхері та Караджаогланом найбільш популярні турецькі виконавці народних пісень XVII–XVIII ст. Місце і дата народження Ашика Умера й Ашика Гевхері суперечливі, однак в обох випадках існують версії про їхнє кримське походження [Faroqhi S. The Cambridge History of Turkey: The later Ottoman Empire, 1603–1839. – Cambridge, 2006. – P. 501].

⁶ Романс належить відомій російській виконавиці народних пісень Марині Войнівні Зубовій, написаний 1791 року, мав народну популярність і був поширений у російських збірниках протягом усього XIX ст. Див.: Русские поэтессы XIX века / Сост. Н. В. Банников. – М.: Сов. Росія, 1979.

На письмі відображена фонологічна довгота деяких голосних, зокрема ā: *nasiāt* “повчання”, *suāl* “питання”, āşq “люbos”, āqibat “доля”, sāt “година”; трапляється також орфограма aâ: *aâla gözler* “ясні очі”; однак уживання цього знака може також виконувати словороздільну функцію для коротких голосних, пор.: āy “місяць” і ay вигук “ай”, āl “червоний” і al “візьми”, ālem “всесвіт” і alemt “знак”. Проте ці відмінності непослідовні.

Наявність задньоязикового дзвінкого спіранта ġ не викликає сумнівів, оскільки він передається спеціальною графемою “гімель” з лігою *dağı* “гора-Poss.”, *yaprağı* “лист-Poss.”, *buçagımı* “ніж-AccPoss.”, *ğamzesi* “звабливий погляд-Poss.”, однак частіше не відрізняється на письмі від дзвінкого задньоязикового оклюзива g.

Фонетичні та фонологічні особливості огузької частини меджуми. На початку слів турецького кореня переважають дзвінкі приголосні, наприклад: *bıçer*, *gendi*. Однак у текстах меджуми чимало відхилень під впливом місцевого діалектного ареалу. Найбільш поширеними чергуваннями є такі:

g~k: *göksü* “груди-Poss.” ~ *köksinde* “груди-Loc.Poss.”, *göklere* ~ *kök* *yüzünde* “на небі”, *gez~kez* “кожний”; t~d: *tatlı~datlı* “солодкий”; ev~oy: *sevlemek~söylemek* “говорити”, *boyle~bevle* “такий”; q~h: *qan~han* “кров”, *vaqtı~vahti* “час-Poss.”; h~ø: *sahraya* → *saraya* “пустеля, степ-Dat.”, *asil* → *hasıl* “благородний, аристократичний”; m~n: *pembe~penbe* “ рожевий”; ü~i: *vücüd~viced* “тило”, *dülber~dilber* “гарний”, *üstimize* “над нами”, *bilbil* “оловей”; u~ı: *Macnıp~Macnip* (власне i'm'я), *sı qadar* “досі” ~ *su meydana* “на той майдан”; o → a під впливом російської мови *sevdalara saldıŋ sen* “ти змарнів від кохання”;

лабіалізація голосного і після губних приголосних b, p, m: pı → ru qarı “брама”; bı → bu butaq “гілка”.

Деякі чергування неоднозначні і, ймовірно, лише графічні, оскільки їх можна пояснити як діалектними відмінностями, так і відсутністю діакритиків, наприклад: p~f: *Parhat* (власне i'm'я), *repa~fena* “поганий”, *cip̄te* “пара”, *erendim* “мій пане”, *peyrad~feyrat* “крик”; k~h: *taktını* “tron-Poss.Acc.” ~ *taht* “tron”.

⁷ Турецькі граматики відзначають це явище в турецькій мові щонайменше до 50-х років ХХ ст. [Кононов 1956].

Типовим є порушення сингармонізму, характерне для кримських говірок, наприклад: *oqtır* “стріла (предикат)”, *olsın* “хай буде”, *öksiz* “сирота”, *sözimden* “від моїх слів”.

У меджумі з Бахчисарайського палацу відображено порушення чергування приголосних на стику морфем⁸: *dudaqmı* “губи Poss.Acc.”, *uyaqını* “щоки-Poss.Acc.”, однак наявність очікуваних форм (наприклад, *qalpagını* “головний убір-Poss.Acc.”), а також інші випадки порушення чергування, незручні для вимови (наприклад, *dertde* “горе-Loc.”, але є форма *dertten*, *quđretden*), свідчать про те, що письмо не завжди відображало вимову.

Подекуди не зберігається подвоєння приголосних, наприклад: *beli* (замість *belli* “відомий”), *giti* (замість *gitti* “він пішов”), *qube* (замість *qubbe* “купол”). Натомість на місці редукованого приголосного може з'являтися подвоєння, наприклад: *ziynet* → *zinnet* “велич”.

Матеріал меджуми фіксує явище стягнення основ, характерне для розмовного мовлення, наприклад: *niyledim* ← *ne eyledim* “що я зробив?”, *naytayıq* ← *ne aytayıq* “що нам сказати?”, *nicin* ← *ne icin* “навіщо”, *niyatım* ← *ne aytayım* “що мені слід сказати?”.

Морфологічні особливості. Афікси відмінків та дієвідмін становлять суміш огузьких і кипчацьких форм. Написання формотворчих афіксів переважно окреме, наприклад: *kilse sine* “церква-Dat.”, *yatır dilar* “вони поклали”.

У тексті меджуми, як правило, переважає огузький генітив -piŋ після голосних основ, -in – після приголосних, однак трапляються відхилення, зумовлені впливом кримської розмовної традиції, наприклад: *osman piŋ* “Османа-Gen.”. Датив здебільшого огузького типу на -a після приголосних, -ya – після голосних, наприклад: *dunyaya geldim* “я прийшов у світ”. Спорадично трапляються кипчацькі форми на -ga. Переважає акузатив на -ı, -uı, проте іноді зустрічається кипчацька форма -ni: *šeherni* “місто-Acc.”.

Предикативні афікси, уживані в тексті, становлять форми однини та множини 1, 2, 3 особи: *bir anapı qızıym* “я – мамина

⁸ Це явище також відзначає Г. Актай у меджумі Килджи [Aqtay. Op. cit. – P. 35].

доњка”, *cümlemiz* “уси ми”; *güzelleriň şahı sensin* “ти – цариця красунь”, *kimiňsin sen* “чий ти?”, *acısın dostum* “ти ображений, мій друге”, *ah ne uatan güzelsin* “ах, яка ти вродлива”; *âşıq umer biçaridir* “Ашик Умер – бідолаха”, *ne tatlıdır dilleri* “які солодкі слова”.

У системі дієслова найбільш уживаними формами теперішнього часу є форми з афіксом -(a)yr: *dizeyürler* “вони складають”, *eyleyür* “він робить”, *aytmayır* “він не говорить”, *qorqmayır* “він не боїться”.

Невеликою кількістю прикладів представлений інший тип теперішнього часу з афіксом -(y)a-: *anlayım* “я розумію”, *gülmeylim* “я не сміюся”, *qurban olam mah yüzüne* “я жертвую собою заради місяцелікої”, *beni aglatma inletme soram* “прошу, не змушуй мене плакати, страждати”.

Форми майбутнього категоричного на -asaq- є поодинокими, наприклад: *quonita girecek vaqtı* “час, що прийде попереду”, *ahir zaman olacaqtır* “грядуть важкі часи”, *gazi bir gun gelecektir* “одного дня прийде святий”. Ймовірно, причиною цього є семантична і функціональна подібність до аориста, який, окрім майбутнього і теперішнього часу, виражає ще ряд модальностей, у тому числі намір, імовірність, обіцянку тощо. Аорист утворюється за допомогою афіксів -ar- ~ -ıg-: *utarım* “я маю надію”, *atarız* “ми кидаємо”, *ötüşür* “вони перегукуються”, *qoyarlar* “вони кладуть”, *gezer* “(по)гуляє”, *aglarsın* “ти (за)плачеш”, *qatlanır* “він стерпить”, *baqarsın* “ти побачиш”. Заперечні форми утворюються за допомогою афікса -maz-: *qılmazsin* “ти не виконаєш”, *uzatmaz* “він не продовжить”, *inanmaz* “він не повірить”, *bilmez* “він не знатиме”.

У текстах меджуми трапляються також архаїчні дієслівні форми аориста, наприклад *gelur*, *qalur*, поряд із сучасними *gelir*, *qalır*, архаїчні дієприкметникові форми на -ub також спорадично відображені в тексті меджуми.

Простий минулий час звичайно формується за допомогою афікса -di: *dedim* “я сказав”, *verdim* “ти дав”, *qış geldi* “прийшла зима”. Поширенім у цій категорії є порушення сингармонізму як щодо голосних (наприклад, *alma gördim ben bir dalda* “я побачив яблуко на гілці”), *derdinle sararıp soldım* “у горі я пожовк, зів’яв”), так і щодо приголосних (наприклад, *aqlısını başından ol aldi gitdi*

Караїмська меджума з Бахчисарайського палацу “вона забрала мій розум”; *dünyayı aldı gitdu* “узяв цілий світ”, *bilbil fiğan itdi* “соловей тужив”).

Поширенім є минулий неочевидний на -mış: *ahmedim binmiş atına* “мій Ахмед сів верхи на коня”, *yarımıň elli* *değmiş* “руки коханої торкнулися”, *qalatin almış eline dostına nati yazar* “взяв до рук перо і пише другові лист”. Він також утворює складні дієслівні форми з імперфектним значенням, приміром: *çoq güzeller görmiş edim* “чимало красунь я бачив”.

Дієприкметник переважно огузького типу на -an, -yan: *gelen* “той, що приходить”, *eyleyen* “той, що крашає”, *gulen* “той, що сміється”, *aqan* “той, що тече”, *olmayan* “той, що не...” (конструкція), *qaçan* “той, що утікає”.

Синтаксичний спосіб вираження видових значень дієслова, а також перифрастичні форми дієслова характерні турецькій мові. Так, у прикладі *âlı âl olmuş qızarmış ben gördüm yanaqmı* дієслово *qızarmış* “почервонів, зарум’янився” у формі минулого суб’єктивного часу поряд із дієсловом *ol-* “бути” набуває відтінку результативності. Аорист із дієсловом *olmak* утворює значення початку дії, наприклад: *her yigidiñ öz yaresin öz güli ilen sarar oldu* “кожен джигіт за свою коханою, за своєю квіткою починав упадати”.

У текстах досліджуваної меджуми переважають предикативні форми огузького типу *var*, *yoq*, *gerek*.

Лексичні особливості. Характерною рисою лексичного складу караїмської меджуми з Бахчисарайського палацу є наявність і паралельне уживання діалектних інваріантів, наприклад: *servi* та *selvi* “кипарис”, *degmek* та *tiytek* “торкатися”. Значна кількість запозиченої лексики і фразеології арабського та перського походження: *dil* “серце”, ар. *kezalik* “також”, *libas* “одяг”, *sine* “груди, серце”; *ab-u hayat* “жива вода”, ар.-перс. *sât bi sât* “година за годиною”. Трапляються слова грецького (*liman*), італійського (*pilanka*), іспанського (*qalion*) та гебрайського (*tam*) походження. Власні назви та імена, що трапляються в тексті меджуми: *cebrail*, *allah*, *ispania*, *malta*, *aq deniz*, *suleyman*, *ahmed*, *ibraqim*, *addirahim*, *gevheri*, *âşıq umer*, *qaraca oglan*, *parhat*, *macspin*.

Кипчацька частина меджуми. Уривок тюркського епосу про Едиге велими фрагментований, що спричинило наявність чималої кількості незв’язних рядків, які стають зрозумілими лише

після порівняння з іншими варіантами епосу⁹. Таким, наприклад, є фрагмент відвідин співця Супри:

Tohtamış <day> kan erler
 qaranguda çataldan menzil yiktirdi
 yuz doqsan beş yaşında Supra
 dai qart cirab nuj caqlarin
 al ola man ortip
 tişlerin ciy yipek men ur <...>
 endi Tohtamış dai han
 erler Supra dai qart cirab ga
 içki yaqtan yir berdi

“Воїни хана Тохтамиша дістали наказ, як стемніє, запрягати зі стоянки на роздоріжжі. Щоки стодев’яностоп’ятилітнього Супри, старого співця, перев’язали і накрили, його зуби – справжній шовк. Тоді воїни хана Тохтамиша старому співцеві Супрі дали випити”.

Зрозуміти цей фрагмент можна, порівнявши його з іншими, більш повними варіантами епосу. Старий Супра був настільки немічним, що не міг самостійно приїхати на прохання хана, тоді воїнам Тохтамиша довелося здійснити ряд маніпуляцій (перев’язати щелепу, що відвалювалася, освіжити хмелем, посадити на коня тощо) і так спровадити співця.

Мовні особливості кипчацького фрагмента тексту меджуми відбивають найбільш характерні риси північно-західної групи тюркських мов, чим він суттєво відрізняється від решти (огузьких) текстів досліджуваної пам’ятки. З-поміж фонетичних та фонологічних особливостей слід відзначити такі:

- 1) зміна кінцевого ğ/q → w після широкого голосного:
 $uğ \rightarrow iw$ *buğa ~ biwa* “бик”, *buğum ~ biwim* “суглоб”;
- 2) чергування b~w: *abiz~awiz* “рот”, *ubul~uwul* “син”, *qabga~qawga* “бійка”, а також перехід w → b: *sinaw* “ворожба” → *sinabçı* “ворожбіт”, *cirlaw* “пісня” → *cirlabçı* “співак”;

⁹ Самойлович А. Н. Вариант сказания о Едигее и Тохтамыше, записанный Н. Хакимовым / Тюркологический сборник, 1972. – М., 1973. – С. 199]; див. також карасубазарські варіанти епосу у В. В. Радлова. Названа праця. – С. 146–149, 154–165.

Караїмська меджума з Бахчисарайського палацу

- 3) зникнення кінцевого ğ/q після вузького голосного: *qattıq*/ *qattıq* → *qattı* “міцний, жорсткий”;
- 4) джокання (або несистематичне чергування с~у) в анлауті: *yarıncası cayta* “не стели мантію”, *erni cuqa* “його губи тонкі”, однак *quruq yonar* “він робить аркан”, *senin yılqın* “твій табун”;
- 5) приголосні r, q, k в позиції між голосними під впливом асимілятивних процесів переходят у відповідні дзвінкі b, ğ, g: *kerp* → *keb* “багато”;
- 6) протеза *iraqi* “раки, хміль, спиртний напій”, *yipek* “шовк”. Відзначимо тут також одиничний випадок епентези *dörut* ← *dört* “четири”.

Найголовніші морфологічні ознаки:

- 1) категорія відмінка представлена відміковими формами північно-західного типу, наприклад: генітив -piň: *cirab piň* “співака”, *bergen niň* “принесеного”; датив -ga: *büyrekke* “пирогу”, *balga* “меду”;
- 2) предикативні афікси 1 особи одинини -man: *caqlarin al ola-man* “щоки почервоніли”, *tişlerin ciy yiperekten* “зуби – справжній шовк”;
- 3) трапляються архаїчні дієслівні особові форми, наприклад: *qart idum* “я був старим”;

4) дієприкметник на -gan: *aytqan sözü* “сказане слово”, *qoşulgan yerinde* “у місці з’єднання”, який також виконує функцію минуло-го часу: *bal büyrekke tüşken* “мед у пиріг упав”, *büyrek balga pişken* “пиріг у меду спікся”, *ani körgen* “його бачив”. Поряд з ним уживається і простий минулий: *qazdirdı* “викопав”, *soydirdı* “зарізав”, *ciydir* “зібрав”, *bilmedi* “не знав”, *qaldı* “залишився”, *berdi* “дав”, трапляються характерні порушення сингармонізму, зокрема: *qızıl tilim urgaga kilmeydu* “моя велемовність не допомогла”;

5) на позначення майбутнього часу уживається лише аорист: *bolur* “буде”, *yonar* “виріже”, *haydar* “віджене”, *uçmaz* “не полетитъ”, *bolmaz* “не буде”, *tutmaz* “не втримає”.

6) теперішній час: *körüne* “бачить, видно”, *berimi* “чи дає?”, 7) особові займенники: *men* “я”, *on*, *ani* “він, його”. Лексичний склад характерний для кипчацьких мов (*ubul*, *uvul* “хлопець, син”, *moynı* “його шия”, *celke* “загривок”, *kenşu* “порада”, *qarışqır* “вовк”). Привертає увагу чимала кількість архаїчної

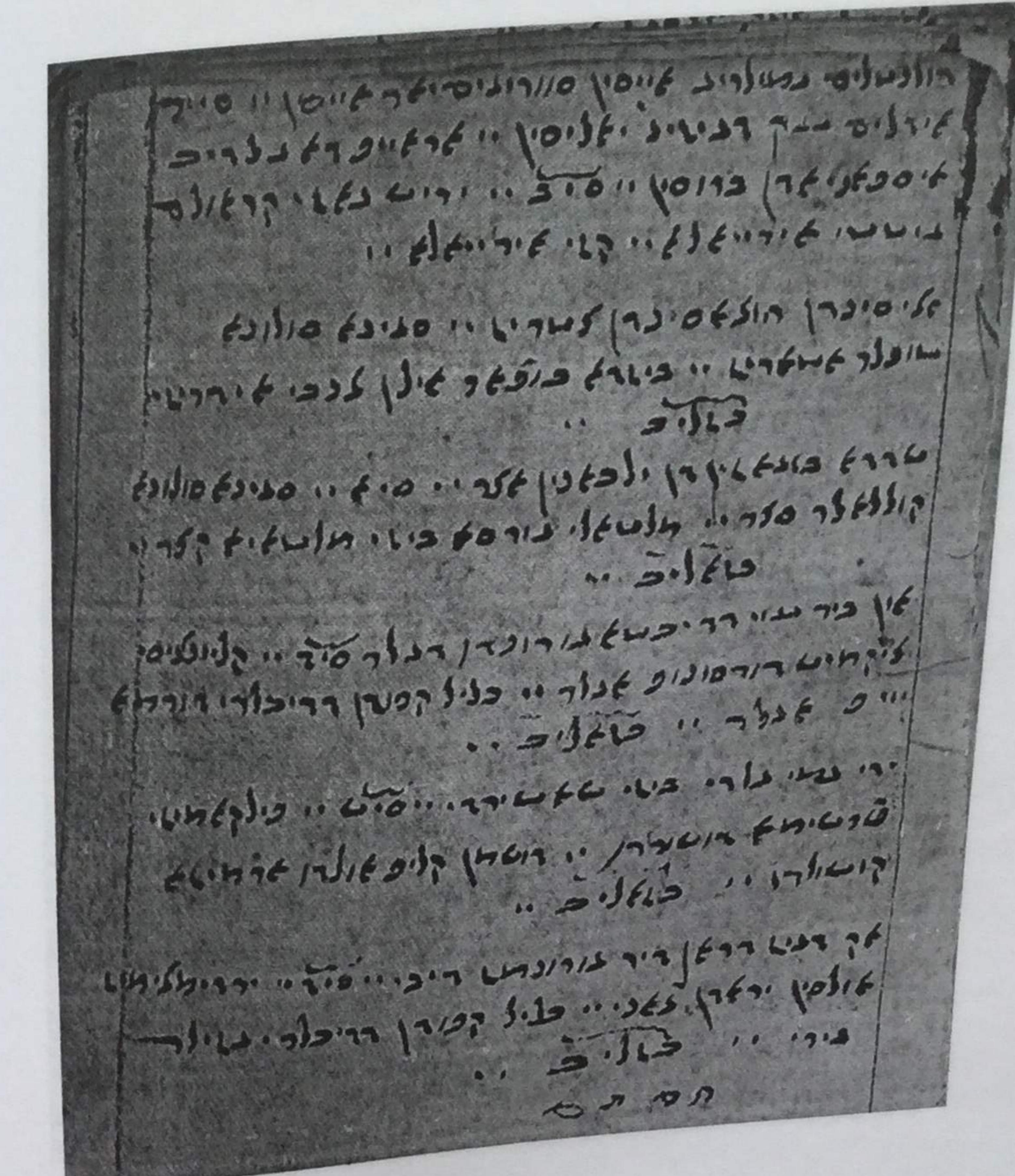
тваринницької термінології та виразів (*qınap qou* “трирічне ягня”, *toupı erek* “його шия вільна” (про необ’їдженого коня), *qırıq* “жердина із зашморгом для ловів коней”, *kürgeci* “конюх”, *yılqın* “табун”), лексики на позначення етнографічних предметів та явищ (*yarınsa* “накидка”, *etegi yeni sum altın qınıyin tun* “шуба з подолом, прикрашеним золотими монетами сом”, *ernevu siqa sıra* “чаша з тонкими краями”, *quşupe* “майстер битися навулачки”, *osaq qazdirdı* “викопали кабицю”), історичних постатей (*tegin* “нащадок”, *qanike* “донька хана, царівна”).

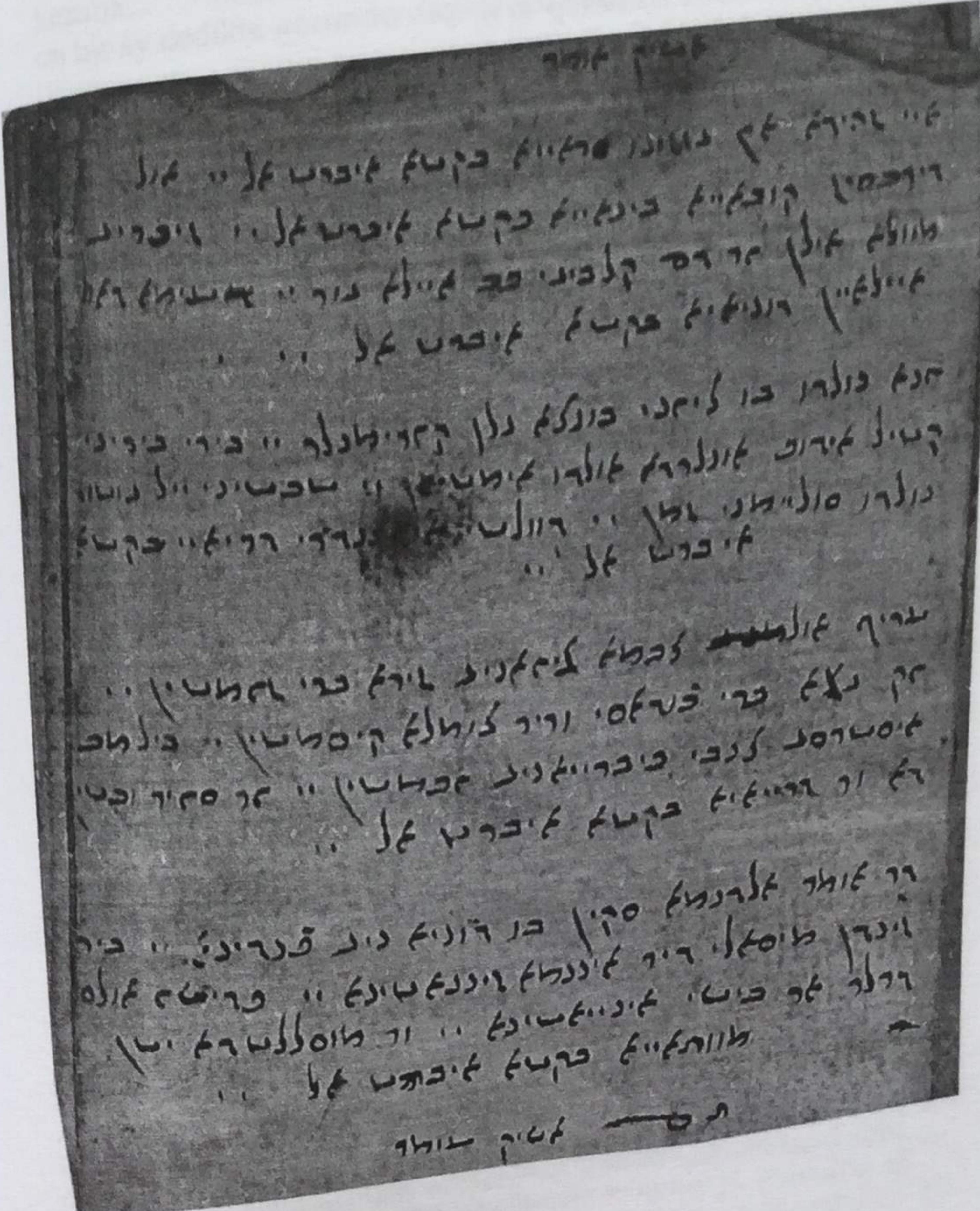
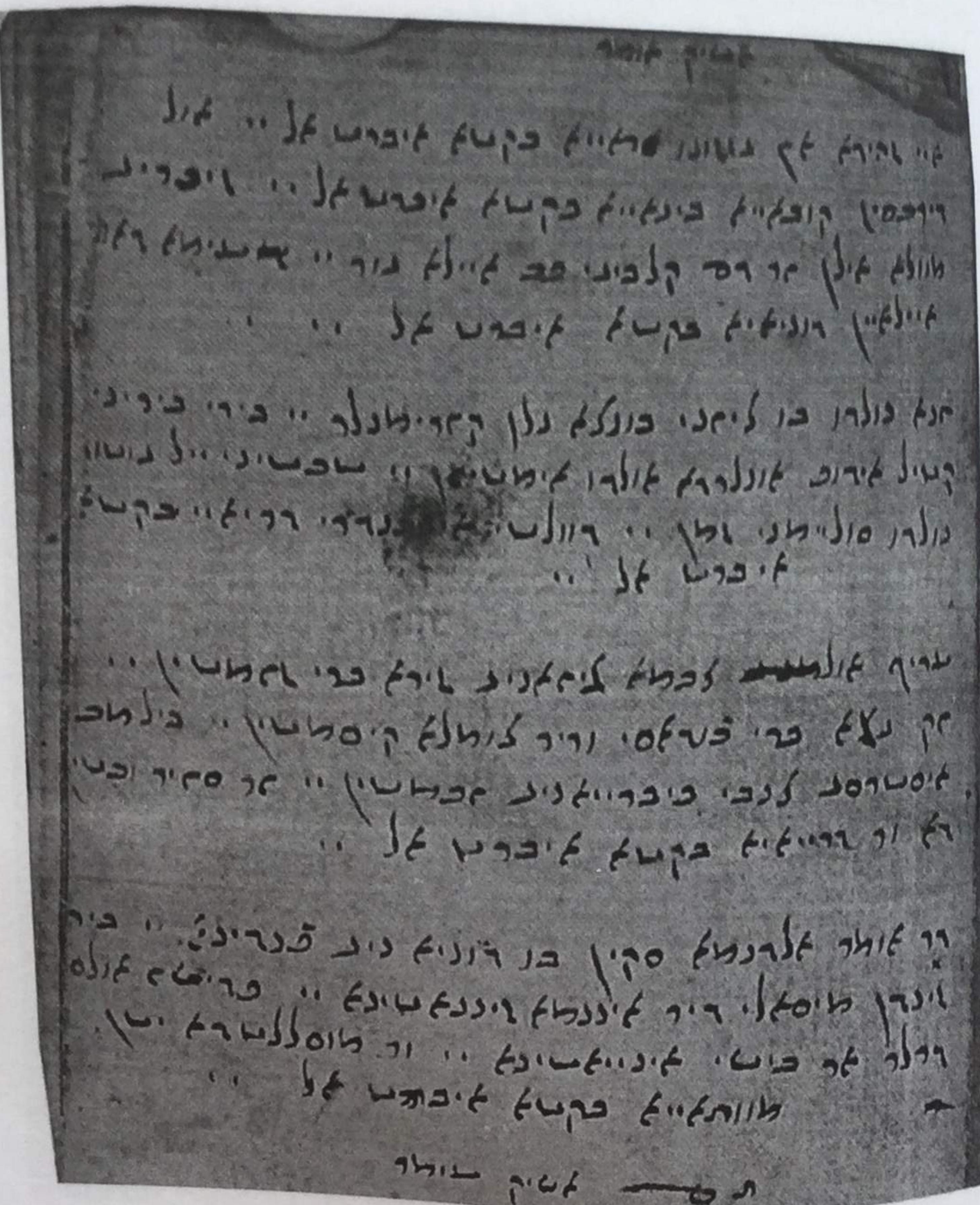
Таким чином, мова більшої частини меджуми з фондів Бахчисарайського історико-культурного заповідника репрезентує переважно огузьку основу з елементами розмовних форм кримського діалектного ареалу, в яких виразно оприявнюються фонологічні, лексичні і граматичні риси, характерні кримськотатарській мові та кримському діалекту караїмської мови. Мовні особливості меджуми з Бахчисарайського палацу мають ряд аналогій серед інших відомих лінгвістам караїмських збірників кінця XIX – початку ХХ ст. (Ерака, Катика, Килджі) й відображають лінгвоекологію свого діалектного регіону, якому властива суміш кипчацьких та огузьких рис.

¹⁰benim adım emine dir emine... gümüş
моє ім'я Еміне, Еміне, срібний
quşaq daqinirim belime... neden duşdim
пояс зав'язаний на моєму стані, чому я потрапила
bir eline... serhat larda qullar çoq dir
в <чужі> руки, на кордоні багато війська,
baqin dostlar halime... ali osman dan
погляньте, друзі, на моє становище, якщо від Алі Османа
imdat gelse seni alirim elime...
прийде допомога, візьму тебе у свої руки

¹⁰ Варіанти цієї пісні див.: Кондараки В. Х. Универсальное описание Крыма. – Ч. XIII, № 10. – СПб., 1875. – С. 7; Олесницкий А. Песни крымских турок. – СПб., 1910. – С. 44.

Поряд із перекладом подаємо тут послідовну транслітерацію обраних текстів бахчисарайської меджуми, не вдаючись до фонетичної реконструкції. Саме цей спосіб графічного відтворення тексту, на нашу думку, дозволяє побачити фонетичні й фонологічні особливості пам'ятки.

ben bender de dildar aga qiziyim...
я в порту, доњка Дільдар-аги,
altin inci daqinirim naziim... bir
золотом, перлами мені навішали,
ana niŋ bir babaniŋ qiziyim... serhat lar
я доњка своїх батьків, на кордоні,
da wgmw/
sabah olsa ben qırıma baqarım... gozle
коли світає, я дивлюся в бік Криму,
gozlerimden qanlı yaşlar dokerim.. anam
ллються криваві слізози з очей,
babam hasret ligin çekerim... kezalik
я сумую за матір'ю і батьком,
saba olsa kilse sine goturur...
коли світає, ведуть до церкви,
turlu turlu haçların dan optirir...
різні хрести змушують цілувати,
yuz biŋ durlu dina teklip ittiri<r>
сто тисяч разів у свою віру пропонують перейти
kezalik теж tam tam кінець, кінець
tam кінець tam кінець
dolantalim gemileriŋ aysin sevdigim yar aysin... hayır
нумо оточимо кораблі, хай так буде, кохана, хай так буде, ні,
idelim âq denizin yalisin... arayip da geldik
ходімо на берег Середземного моря, прийшли в пошуках
ispaniadın brusin... sib... yariş gezi qar olam
сховку від Іспанії <...> погоня обіцяє зиск,
gitti idiala... qzi idiala... пішли з претензіями
hacisinden hocasından çatarız... sagina soluna
від паломників і ходжів, заряджаймо зброю... направо, наліво
toplar atarız... bizde kufer ilen cenki ideriz...
з гармат стріляємо... в нас іде війна з безбожниками
kezalik... теж...
şdda bogazindan yelkenin açar... sia... sagina soluna
із затоки <...> підняли вітрила <...> направо, наліво
qulleler saçar... maltali gorse bizi maltaya qaçar
розсипаються вежі... якщо малтіець нас побачить, утече на
Мальту

Караїмська меджума з Бахчисарайського палацу

kezalik... теж...
on bir ây dedikte gorundu daglar sid... qalyoncisi¹¹
одинадцять місяців виднілися гори <...> гальюнник
çiqmiş dursunup egler.. haliç qapudan dedikleri durma-
з'явився, затримує, біля воріт Золотого Рогу
yip aglar... kezalik... плаче без угаву... теж...
yedi gemi geldi bizi şaşirdı... siş... pilaqamizi¹²
сім кораблів прийшли, ми розгубилися <...> як тільки наша
табличка
qarşıma duşunden.. duşman qalip oldu aramiza
упала, ворог зупинився, до нас
qoşuldu... kezalik... помчав... теж...
aq deniz deren dir gorunmez dibi... sid... yardımımız
Середземне море глибоке, дна не видно <...> наша допомога
olsin yaradan canı... haliç qapudan dedikleri gzilr
некай прийде, рани на душі, біля воріт Золотого Рогу походжає
biri... kzlik... хтось... теж...
tam tam кінець, кінець
ay zahide aç gozunu saraya baqta ibret al... ol
гей, пустельнику, розплющ очі, глянувши на пустелю, зрозу-
мій мораль,
direksiz qubeye binaya baqta ibret al... zikrin
поглянувши на купол будови без колон, зрозумій мораль,

¹¹ Qaliwcisi, kalyon, ісп. “галіон, військове судно” [Турецко-руssий словаръ / Сост. Д. А. Магазаник. – М., 1945. – С. 308].

¹² Plâka, іт. “металева пластинка; дощечка з написом; бляха з номером; номерок” [Турецко-руssий словаръ. – С. 491].

¹³ В оригіналі належить Ю. Емре: Zahirde aç gözünü sahraya bakta ibret al, Şu direksiz kubbe-i elvâna bakta ibret al, Zikr-i Mevlâ ile her dem kalbini saf eyleyip, Daim ayına-dünyaya bakta ibret al. Arif isen çekme zerrece fenâ'nın mihnetin, Herkesin Yâr-ı Hûdâ'dır elbet verir kismetin, Görmek istersen Cenab-ı Kibriya'nın hikmetin, Her gün seher vakti kalk deryaya bakda ibret al. Kande gitti, geldiler; bunca dünyaya kahraman, Bir birine fend edip onlarda oldu imtihan, Yel götürdü tahtını hani Süleyman'ı zaman, Açı gözünü devleti İskender'e bakda ibret al. Dervîş Yunusgel güvenme bu fâni mihnetine, Bu dünya bir zillettir, aldanma ziynetine, Padişah olsa da derler er kişi niyetine, Var musallada yatan mevtaya bakda ibret al [<http://yunusemresiirleri.blogspot.com/>].

mevla ilen her dem qalbini pek eyilenur... dâima da
 при спогаді про Всешишнього серце завжди зцілюється,
 eyleyen dunyaya baqta ibret al...

поглянувши на світ, що все кращає, зрозумій мораль
 hana buldu bu cihani bunca gelen qahrimanlar... biri birini
 стільки героїв, що прийшли в цей світ, опинилися в крові,
 один одного

qatil idup onlarda oldu imtihan... taktini yel gotur
 убиваючи, проходять вони випробування, трон вітер розвіяв,
 buldu suleymani zaman... devleti iskenderi deryayi baqta
 час Сулеймана, поглянувши на море держави Іскандера,
 ibret al... зрозумій мораль,

ârif ol çekme cihanin zira bri zhmtin...

мудрецю, не зважуй всесвіт по крихтах,
 her geze bri hudasi verir cumle qismetin... bilmek

кожному творець дає свою долю, якщо хочеш знати
 istersen cenabi kibriyanin hekmetin... her sehir vahti
 мудрість великого Бога, щоранку удосвіта
 da var deryaya baqta ibret al...

дивлячись на бурхливе море, зрозумій мораль.

der umer aldnma saqin bu dunyanin fendina... bir

Умер говорить, не схіб, уникай облуд цього світу,
 zindan misali dir inanma zinnetine¹⁴... padişah olsa

в'язниця є прикладом, не вір блиску, кажуть, що падишах
 derler er kişi inayetine... var musallat¹⁵ da yatan

покровитель кожної людини, однак, на лежачого на камені
 mevtaya baqta ibret al... покійника поглянувши, зрозумій мо-
 раль...

tam

кінець

¹⁴ Zinnatina, ziynet, ap. “прикраса, убрання, наряд, розкіш, пишність, блиск” [TPC, 691].

¹⁵ Mwsllt зі значенням musallat, ap. “надокучливий”, тут недоречно, слід читати musalla, ap. “камінь, на котрий ставиться труна під час здійснення обряду поховання” [TPC, 426].